కల

నవ్వుతూ నిలబడి వున్న నాన్న పక్కన అందమైన యువకుడు.

కొత్త చేప.

పాత ఎర.

"ఈయన ఇక్కడ కాలేజీలో ఇంగ్లీషు లెక్చరర్ రవి... మా అమ్మాయి, రాణి".

నాన్న పరిచయం చేశాడు.

"కూచోండి రవిగారూ" కుర్చీ చూపించాడు నాన్న.

"పరవాలేదండి".

"అరె! సిగ్గుపడకండి! ఫీల్ ఎట్ హోమ్!"

అతను కూచున్నాడు.

నేను లోపలికి వెళ్లా.

మర్యాద చేయాలి.

అందమైన అబ్బాయి వచ్చినపుడు కాఫీలో ఏదైనా మత్తుమందు కలిపితే బావుంటుందంటాడు నాన్న.

చూపుల్తో ఉచ్చులు వేయాలి.

సెక్స్ అప్పీల్‌తో కట్టిపడవేయాలి.

సిగ్గుతో కత్తి దిగిన వాసంలాగ చీలిపోకూడదు.

గాలిపోయిన బ్లాడర్‌లాగ ముడుచుకు పోకూడదు.

నాన్న చాలా తెలివిగలవాడు. గారడీ వాడిలాగ గాలిలో నుంచి పువ్వుల్ని సృష్టించగలడు.

తెలివి వుంటే మాయలు చేయవచ్చునంటాడు నాన్న.

నాన్న చేసే మాయలు సాధారణంగా కాఫీతో ప్రారంభం అవుతాయి. ఉపయోగపడే ఏదో ఒక రకమైన వరస కలిసేదాకా వెళ్తాయి.

అందువల్ల కొందరికి నాన్న "సుగర్ కోటెడ్ పిల్" అనే అభిప్రాయం వుంది.

ఇప్పుడు రవికి నేను చేస్తున్న కాఫీ ఒకరకంగా నా భవిష్యత్తుని నిర్ణయించాలి.

నేను చూసీ చూడనట్టు అతనివైపు చూడాలి. కాఫీ ఇచ్చేటప్పుడు అంటీ అంటనట్టు అతని చేతివేళ్లు తాకాలి.

"మా రాణీ కాఫీ బాగా చేస్తుందండీ" అంటాడు నాన్న అప్పుడు.

అక్కడినుంచి నా గురించీ, నా అందం గురించీ అదీ ఇదీ మాట్లాడతాడు. కట్నాల మీద చిన్న ఉపన్యాసం ఇస్తాడు.

డబ్బు లేకపోతే ఏ అందానికైనా దాదాపు అర్థం లేనట్టే నన్ను విషయం నాన్నకు తెలుసు. అయినా డబ్బుతో నిమిత్తం లేకుండా నన్ను చేసుకునే అబ్బాయి వస్తాడంటాడు.

Scanned by CamScanner

కాఫీ డికాక్షన్ మరుగుతోంది.

కాఫీ గ్లాసు వెనక రహీం నీడ కనిపిస్తూ వుంది.

ఈ ఉంగరం నా బర్త్‌డే ప్రెజంటుగా రహీం ఇచ్చిందే.

పుట్టినరోజున బట్టలేమిటని తన గదిలో, ఎలక్ట్రిక్ దీపం వెలుగులో నన్ను నగ్నంగా నిలబెట్టి, ముద్దు పెట్టుకుని, కౌగిలించుకుని, వేలికి తొడిగాడు రహీం ఈ ఉంగరాన్ని.

ఆర్.ఆర్. అని దానిమీద చెక్కివుంది.

"రాణీ రహీం" అనేవాడు.

నేనతన్ని నిజంగా ప్రేమించాను - నా మొదటి ప్రేమ.

నిజానికి నేను ప్రేమ అనుకున్నదాంట్లో విపరీతమైన కామం వుంది.

అతను కాలేజీలో ఉపన్యాసాల్లో మాట్లాడుతున్నా, నాటకాల్లో నటిస్తున్నా చూసిన ఆడపిల్ల నిద్రపోయే ముందు అతన్ని తలచుకోవాల్సిందే.

రహీం : ఆకర్షణ, అందం, ప్రజ్ఞ.

ఫ్రెండ్స్ ముందు నేను నిర్భయంగా చెప్పేదాన్ని : "ఓ! రహీం! ఐ లవ్ హిమ్. రహీం నా హీరో! నా ప్రిన్స్" అని.

గుండెల్లో ఆ మాటల్ని మడతపెట్టేసి పైకి అనలేనివాళ్లు నన్ను తెగించినదాన్నని అనేవారు.

నేను నిజంగానే తెగించా.

నేను అందమైనదాన్ని.

సెక్స్‌ని టెర్లిన్ చీరలో, జాకెట్లో బిగువుగా ప్యాక్‌చేస్తే అందం దానంతట అదే వస్తుంది. నేను అందంగా ఉన్నాననే విషయం నాకంటే ఎక్కువగా నన్ను చూసే మగవాళ్లకే తెలుస్తుంది.

నేను అందంగా ఉన్నానంటే సెక్సీగా ఉన్నాననే అర్థం. సెక్సీగా లేకపోతే అందమే లేదు. రహీం అదేమాట అనేవాడు.

రహీం భీష్ముడు కాదు.

ఆడదానిముందు, ముఖ్యంగా అందమైన ఆడదానిముందు; మగవాళ్లు బలహీనులే.

నేను రహీం వెంటపడ్డాను. అతన్ని వేటాడేను. ప్రేమలేఖలు రాశాను.

అతను ఎక్సెప్షనల్ స్పెసిమన్ కాదు.

లొంగాడు.

నాన్నకు ఈ విషయం తెలియనివ్వలేదు.

రహస్య ప్రణయంలో ఆనందం వర్ణనాతీతం.

స్టోలెన్ కిసెస్ ఆర్ స్వీట్.

చదువుకునే ఆడపిల్లని నేను. నాకు ఆ రకంగా కొంత స్వేచ్ఛ.

నాన్నకు ఒక్కతే కూతుర్ని, తల్లిలేని పిల్లని - అట్లా ఇంకొంత స్వేచ్ఛ.

మేం ఉండేది హైదరాబాదులో - ఆ రకంగా కావలసినంత స్వేచ్ఛ.

ఇటువంటి స్వేచ్ఛను ఎట్లా ఉపయోగించుకోవచ్చునో రహీంని ప్రేమించినప్పుడు

Scanned by CamScanner

తెలిసింది.

ఫ్రెండ్స్‌తో సినిమాకు వెళ్తున్నానని చెప్తే నాన్న నమ్మేవాడు. నామీద నాన్నకి నిజంగా చాలా నమ్మకం.

నాన్నకి ఇప్పుడున్న తెలివితేటలూ లౌక్యం అప్పుడు లేవు. ఒకవేళ వున్నా వాటిని ఉపయోగించాల్సిన అవసరం లేకపోయింది.

రహీం గదికి వెళ్లేదాన్ని.

ఇప్పుడనిపిస్తోంది - గర్భ నిరోధక సాధనాలు ప్రేమను ఎంత పవిత్రం చేస్తాయో.

"ఐ లవ్యూ".

"నువ్వు లేకపోతే నేను బతకలేను.

"నువు నా ఆరాధ్య దేవతవి".

రహీం చేతుల్లో నేను వంకర టింకర వాలులోకి పరుగెత్తే నీటిలా అయ్యేదాన్ని.

అతన్ని ఎంత ప్రేమించినా నా భయం నాకుంది.

ఆడదాన్ని మరి.

ఇండియాలో ఆడదాన్ని, సంకెళ్లు వేసుకుని స్వేచ్ఛగా తిరిగేదాన్ని, ఏం చేయడానికీ వీలులేనిదాన్ని.

ఆ విషయం చెప్తే నవ్వేవాడు రహీం.

గర్భనిరోధక సాధనాల గురించి చెప్పాడు.

లూప్స్! కండోమ్స్! ఎఫ్బెల్స్! పిల్స్!

భయం లేదన్నాడు.

ఇద్దరం పెళ్లి చేసుకునేటంతవరకూ వాటిని ఉపయోగించవచ్చు, చదువులు పూర్తి అయిన తర్వాత, ఇద్దరం ఉద్యోగాలు చూసుకున్న తర్వాత పెళ్లి చేసుకుందామన్నాడు. ప్రేమ వివాహాలకు డబ్బు ఊత కావాలి, డబ్బు సంపాయించేంత వరకూ గర్భ నిరోధక సాధనాలు వాడవచ్చునన్నాడు.

నేను ఎంతగా సంతోషించానో!

మోడరన్ సైన్స్ మనిషికి ఎంత చక్కగానో ఉపయోగపడుతున్నదనుకున్నా.

అతనికి సైన్స్ గురించి, సెక్స్ గురించీ - అన్నీ తెలుసు.

"రాజా! నీ స్పర్శలో స్వర్గం వుంది".

"రహీం! ఇంకా, ఇంకా! కౌగిలించుకో".

"ఎంత కౌగిలించుకున్నా ఇద్దరిమధ్యా దూరం అంతరించదేమిటి?"

"ఎంత మంచివాడివి రాజా నువ్వు".

"చైనా గోడలాగ ఇద్దరి మధ్యా ఈ చీర ఎందుకు?" అనేవాడు.

"గోడని పడగొట్టనా!"

నవ్వుకునేవాళ్లం.

Scanned by CamScanner

వెలుగులో అతను అంత తనేలు చేసిన మొదటి పాత్ర.

తర్వాత ట్రాన్సిస్టర్ ఆన్‌చేసి, ఏదో సంగీతం వింటూ, 'బైక్' [illegible] తినేవాళ్లం.

ఆడదాన్ని రహస్యంగా అనుభవించే మగవాడు, ఆడదానికి గర్భం [illegible] మంచివాడు కాక ఏమవుతాడని ఇప్పుడనిపిస్తోంది.

అప్పుడు – గర్భనిరోధక సాధనాల గురించి ఎంతో గొప్పగా [illegible] ధైర్యం లేదో మాదో తగలెయ్యాలి.

దాన్లో నా గతం జీవసమాధి చేసుకుని వుంది. దాన్లో నేనూ, [illegible]

'లేడీ చాటర్లీస్ లవర్', 'ట్రాపిక్ ఆఫ్ కాన్సర్', 'మైదానం' ఉన్నాయి.

మా ఇద్దరి ప్రేమ పవిత్రమైన ప్రేమ. గర్భనిరోధక సాధనాల్లో [illegible] ఆనందం, నా ధైర్యం, నలుగురి ముందూ అమాయకంగా నటించే [illegible] మాది.

ఇటువంటి ప్రేమ చిన్న ట్విస్ట్ డాన్స్ చేసింది.

వినాయకచవితినాడు స్నేహితుల్తో సినిమాకు వెళ్తున్నానని నాన్నకు చెప్పి [illegible] వెళ్లాను.

గదిలో ఎలక్ట్రికల్ దీపం వెలగడం లేదు. ఏదో చెడిపోయిందన్నాడు [illegible] కొవ్వొత్తి టేబుల్ మీద వెలుగుతోంది.

"కొవ్వొత్తి వెలుగులో ఎంతో బాగున్నావు రాణీ!" అన్నాడు.

నేను నవ్వాను.

అతని ఒళ్లో పడుకున్నాను.

అతని పెదాల మధ్య చార్మినార్ కాలుతోంది.

పొగను నా మొగం మీదికి ఊదాడు. మొగం మీది నుంచి పొగ నా [illegible] మెల్లగా, కొండలమీద తేలిపోయే మేఘాలలాగ తేలిపోయింది.

ఇద్దరం నవ్వుకున్నాం.

[illegible] బ్రాండీ తీశాడు.

ఇద్దరం తాగాం.

పార్లే బిస్కట్ తిన్నాం.

కొవ్వొత్తి ఆరిపోయింది.

[illegible]

కొవ్వొత్తి [illegible]

మా ఇద్దరి [illegible] ఉంటున్నాం.

[illegible]

Scanned by CamScanner

అడమ్ అండ్ ఈవ్ ఆ క్షణంలో తమ దేవుణ్ణి మర్చిపోయారు. గర్భనిరోధక సాధనాల విషయం ఎవ్వరం పట్టించుకోలేదు.

ఆవేశం –.

అవకాశం –

నిశ్శబ్దం –

చీకటి –

స్త్రీ కణం –

పురుష కణం –

సంయోగం –

ఫలితం : 'పాపం' నాలో వెలిగించిన దీపం.

భయపడ్డాను.

భయం లేదన్నాడు రహీం.

ఏవేవో మాత్రలు ఇచ్చాడు. లాభం లేకపోయింది.

గర్భ నిరోధక సాధనాలు చూపించి, రహస్యమైన అక్రమ సంబంధాలకు ఒకరకంగా ప్రోత్సాహాన్నిచ్చిన సైన్స్, తీరా గర్భం వచ్చినప్పుడు దాన్ని సునాయాసంగా విచ్ఛిన్నం చేయడానికి, ఏ బెడదా లేకుండా ఉండడానికి ఎందుకు వీలు కల్పించలేదో!

నిజంగా నాకు సైన్స్ మీద కోపం వచ్చింది.

రహీం మీద కోపం వచ్చింది – గర్భ నిరోధక సాధనాల్ని వాడనందుకు.

నాన్నమీద కోపం వచ్చింది – నన్ను మందలించకుండా స్వేచ్ఛగా తిరగనిచ్చినందుకు.

ఏంచేయాలో తోచలేదు.

నాన్నకు చెప్పాలనుకున్నా. భయం వేసింది.

ఐదు నిమిషాల ప్రమాదం లేని తృప్తి ముందు అంతకుముందు ఎన్నో భయాల నీడలు, ఆటంకాల కంటకాలూ మటుమాయమయ్యాయి.

ఇప్పుడు ఐదు నిముషాల తృప్తివల్ల కల్గిన ఫలితం, అప్పుడు మాయమైపోయిన భయాల్ని మళ్లీ ముందు నిలబెట్టింది.

సముద్రంలో లోతుకు మునిగిపోయినట్టున్న నన్ను ఈ భయాలు అక్టోపస్ లాగ చుట్టుకున్నాయి. ఊపిరాడకుండా చేశాయి.

ఏవేవో సందేహాలు స్కై స్క్రేపర్స్ లాగ నామీద నిలువుగా పెరిగాయి. తర్వాత ఒకరోజు హఠాత్తుగా నేను భయాల మాంసం ముద్దనైపోయాను. దారిలో లారీకింద పడ్డాడు రహీం. చచ్చిపోయాడు.

అప్పుడు నాకు మూడోనెల.

చచ్చిపోవాలనుకున్నా.

ఇప్పుడు రవికోసం కాఫీ కాస్తున్న స్టౌలో అప్పుడు కిరసనాయిలు పోస్తూ, కొంచెం

Scanned by CamScanner

కాళ్ళమీద పోసుకుని, అగ్గిపుల్ల గీసి కాలిదగ్గర పెట్టి చూశాను. ఏం తెలీలేదు. అయినా చావడానికి ధైర్యం చాలలేదు.

అందమైన ప్రపంచంతో అనుబంధం. సహజంగా చచ్చిపోయేంతవరకూ బ్రతకాలనే ఆశ. దానివెనక భయం.

ధైర్యంచేసి ఎట్లాగో నాన్నకు చెప్పేశాను.

నాన్నకు నోటమాట రాలేదు.

నిశ్శబ్దంగా, గంభీరంగా ఏడ్చాడు నాన్న.

నాకు రహీం మీద విపరీతమైన కోపం వచ్చింది.

నాకీ గర్భం రాకుండా వుండి రహీంచచ్చిపోయి వుంటే నేను అంతగా బాధపడేదాన్ని కాదేమో.

చచ్చిపోయిన రహీం గురించి నిజంగా నాకే బాధలేదు. ప్రాణంతో వున్న నాగురించే నా బాధ. నా గర్భంలో ప్రాణం పోసుకున్న అండం గురించే బాధ.

నాన్న నన్ను హైదరాబాద్ నుంచి విజయవాడ తీసుకు వచ్చేశాడు. నన్ను బొట్టు పెట్టుకోవద్దన్నాడు. విధవలా కన్పించాలి నేను. తప్పదు మరి.

తెల్లచీర, తెల్ల జాకెట్టులో అందంగానే వుండేదాన్ని నేను.

"మా అల్లుడు లారీకిందపడి చచ్చిపోయాడు..... అమ్మాయికి నాలుగో నెల. ఏం చేస్తాం.... విధి" అని ఇంటికి వచ్చిన ఎవరితోనో నాన్న అంటుంటే ఒకసారి విన్నాను.

నవ్వొచ్చింది.

నాన్న నటిస్తున్నాడు. అందంగా నటిస్తున్నాడు.

తొమ్మిదో నెల రాకముందే నేను ప్రసవించాను.

చచ్చిపోతానని భయం వేసింది. చచ్చిపోయిన పిల్లాడు పుట్టాడు.

చెడిన ఆడదైనా తను కన్న పిల్లాడిని ఎంతో ప్రేమతో చూస్తుందట. నాకు అటువంటిదేం అన్పించలేదు.

చచ్చిపోయిన పిల్లాడి మొహం చూశా.

నిన్నటి డైలీ పేపరు హెడ్డింగుని ఇవాళ చూసినట్టుంది.

వాడు చచ్చి పుట్టినందుకు నిజంగా నాకెంతో సంతోషం అన్పించింది. వాడు కనక ప్రాణంతో పుట్టి వుంటే నేను చచ్చినంత పని అయ్యేది.

సంఘం ఆమోదించే పద్ధతుల ప్రకారం నాకు పెళ్లి జరిగి వుంటే ఇట్లా చచ్చిపోయి పుట్టిన పిల్లాడి గురించి ఏవిధంగా ఆలోచించి ఉండేదాన్నో ఊహించి చూశా. ఏం అనిపించలేదు.

కాఫీ తయారు చేశా. తీసుకువెళ్లి రవికి ఇచ్చాను. తాగాడు.

స్టీలు గ్లాసు లాగ నున్నగా అందంగా ఉన్నాడు రవి. అందమైన ఫేబర్ పేపర్ బ్యాక్ అట్టలాగ అమాయకంగా నవ్వుతున్నాడు, చూస్తున్నాడు.

Scanned by CamScanner

"ఈ సెప్టెంబరులోనైనా అమ్మాయి గ్రూప్ పూర్తిచేస్తే బి.ఏ. డిగ్రీ వస్తుంది. తర్వాత ఏదైనా ఉద్యోగం చూసుకుంటుంది. ఈ మార్చికి రాణీ ఇంగ్లీష్ పాస్ అయ్యేట్లు చెప్పాలి". అన్నాడు నాన్న.

"ఆయన పాస్ అయ్యేట్లు చెప్పినా, పాస్ అయ్యేట్లు నేను రాయొద్దూ!" అన్నాను.

రవి నవ్వాడు. కొంచెంసేపు పిచ్చాపాటి మాట్లాడిన తర్వాత మరుసటి రోజు పాఠం చెప్పటానికి వస్తానని చెప్పి వెళ్లిపోయాడు.

అతను వెళ్లిపోయిన తర్వాత నాన్న చిరునవ్వు నవ్వాడు. నాన్న చిరునవ్వు వెనక ఎంతో అర్థం వుంది. అప్పుడప్పుడు నాన్న నాకు చెప్పిన విషయాలన్నీ జ్ఞాపకం వచ్చాయి, ఆ చిరునవ్వుని చూసిన తర్వాత.

కాపిటలిజం గురించీ, కమ్యూనిజం గురించీ నాన్నకు బాగా తెలుసో తెలియదో నాకు తెలియదు. నా టెక్స్టులలో కమ్యూనిస్టు సిద్ధాంతాల గురించి చదువుకున్న విషయాల ఛాయలు నాన్న చెప్పే మాటల్లో కనిపించేవి.

సంఘం గురించి, సంఘంలోని వ్యక్తుల గురించి నాన్న ఆలోచనలో అంత మార్పు రావడానికి కారణం నేనేనని నాకు తెలుసు. నాన్న ఇప్పుడు ఎన్నో సమస్యల్ని, వాటివల్ల కలిగే ఫలితాల్ని నాకు అంతకుముందు జరిగిన "అన్యాయం" దృష్ట్యానే చూస్తున్నాడు.

"ప్రస్తుతం మన సంఘం డబ్బుకి ఇచ్చే విలువ ఇంక దేనికీ ఇవ్వడం లేదు. డబ్బు సంపాయించే పోటీలో గొప్ప దోపిడీ, దగా ఉన్నాయి. ఇవి చేయడానికి తెలివి కావాలి. తెలివిగా, తెలిగ్గా డబ్బు సంపాయించాలి. డబ్బు పునాదుల మీద నిలబడిన సంఘం ఇది. మనకి డబ్బు లేదు. తెలివి వున్నా మనం డబ్బు సంపాయించలేం. అవకాశాలు లేవు".

ఆడపిల్ల తండ్రి అసలు డబ్బు సమస్యను పట్టించుకోవలసిన అవసరం ఎందుకు వచ్చింది? మనది ఫ్రీ సొసైటీ అయితే అబ్బాయిలకి, అమ్మాయిలకీ స్వేచ్ఛ ఉండేది. వాళ్లు ప్రేమించుకోడానికి, పెళ్లి చేసుకోడానికీ అవకాశాలు ఉండేవి. భగ్న ప్రేమికులుగాని, అక్రమ సంబంధాల వల్ల పుట్టిన పిల్లలు గాని ఉండేవాళ్లు కారు. కట్నాల సమస్య ఉండనే ఉండదు. ఎందుకంటే పెళ్లిళ్లు స్వేచ్ఛగా వున్న యువతీ యువకుల స్వచ్ఛంద నిర్ణయంతో జరగడం వల్ల కుటుంబం స్త్రీ పురుషుల మధ్య స్వచ్ఛందమైన, సమానమైన మైత్రిగా మారుతుంది. నైతికమైన విషయాల్లో, స్త్రీ శీలం విషయంలో ప్రస్తుతం వున్న దురభి ప్రాయాలు మారాలి. పారిశ్రామిక విప్లవం పూర్తిగా జరిగినప్పుడు ఈ మార్పులు వస్తాయి. ఫ్రీ సొసైటీలో ఆడది ప్రేమిస్తుంది. పరస్పర రక్షణ కోసం, అనురాగం కోసం పెళ్లి. అందువల్ల వివాహ బంధంలో కొన్ని నైతికమైన విలువలు అవసరం.

"సరే! ఒకమ్మాయి విడాకులు ఇచ్చింది. మళ్లీ పెళ్లి చేసుకునే లోపు ఆ అమ్మాయి ఎవరినైనా ప్రేమించవచ్చు. ఇంకెవరినో పెళ్లి చేసుకోవచ్చు. అంతమాత్రాన ఆ అమ్మాయి 'చెడిపోయింది' అని, 'పెద్ద చెయ్యి' అని అననవసరం లేదు. అది ఫ్యూడల్ సొసైటీకే చెల్లుతుంది. ఇండస్ట్రియల్ సొసైటీలో ఇట్లా వుండదు. మన కుటుంబాలు వ్యక్తి యాజమాన్యం క్రింద ఉండడం వల్ల, మనది ఫ్రీ సొసైటీ కాకపోవడం వల్ల. ఇక మామూలుగా సాంప్రదాయ

Scanned by CamScanner

పద్ధంగా పెళ్లి జరగాలంటే కట్నం కావాలి. కట్నం వెనక ఎంతో బాధ, మోసం, కన్నీళ్లు. ఇటువంటి సాంఘిక వ్యవస్థలో ఆడది బెడిసిపోక తప్పదు. డబ్బులేని ఆడపిల్ల తండ్రి ఆడపిల్లకు పెళ్లి చేయడం కష్టం. ధైర్యంతో ఆడపిల్ల ఎవరినైనా ప్రేమించి, ఎక్కడికైనా లేచిపోయి పెళ్లి చేసుకోవాలి. లేదా - తండ్రే అటువంటి ఏర్పాటు చేయాలి. నేను నీకు అటువంటి అవకాశం ఇస్తాను. నువ్వు అంతకుముందు ఎవర్నో ప్రేమించావు. నీకు ఉపయోగపడేది ఏమీ జరగలేదు. ఇప్పుడైనా నీకు నచ్చినవాడు, నిన్ను చేసుకోగలవాడు ఎక్కడైనా కన్పిస్తే ప్రేమించు. అభ్యంతరం లేదు. అయితే నా ప్రయత్నం కూడా నేను చేస్తాను" అని అనేవాడు నాన్న.

నాన్నకు ఒకే బిగిన ఉపన్యాసం ఇచ్చినట్లు మాట్లాడ్డం చేతకాదు.

వేరు వేరు చోట్లనుంచి ఎగిరివచ్చి ఒకే చెట్టుమీద కూచున్న నాలుగు పక్షుల్లాంటివి నాన్న చెప్పిన మాటలు. ఎప్పుడైనా తీరిగ్గా కూచుని, నాతో మాట్లాడేటప్పుడు ఇవన్నీ ముక్కలు ముక్కలుగా చెప్పేవాడు. నాన్న చెప్పిన మాటల వెనక సోషలిస్ట్ ఐడియాలజీ ఉందని నాకు తెలుసు.

నలభై ఏళ్లకే సాధారణంగా స్టుపిడిటీ వచ్చే మనుషులున్న దేశంలో, నడి వయస్సులో వున్న నాన్న ఇంత రాడికల్‌గా ఆలోచిస్తాడనీ, తన ఆలోచనల్ని తెలివిగా సమర్థించుకుంటాడని నేను అంతకుముందు అనుకోలేదు.

నాన్న నాకు పెళ్లి చేయాలనుకుంటున్నాడు. ఆ పెళ్లి పందిరి కింద, బాజాల మధ్య, బ్రాహ్మణుడి మంత్రాలతో, అగ్నిసాక్షిగా జరగాలనే కోరికా, పట్టుదలా నాన్నకూ లేవు, నాకూ లేవు. రిజిష్టర్ మ్యారేజు జరిగితే చాలు. అదే పదివేలు.

ఈ అభిప్రాయాల్తో నాన్న నా ఉద్యోగం కోసం నన్ను పెళ్లి చేసుకునేట్లు చేయగలవాడి కోసం వల వేస్తున్నాడు. ప్రయత్నాలు చేస్తున్నాడు.

నాన్న ప్రయత్నాల వల్ల దొరికిన వ్యక్తి రవి.

మరుసటి రోజు రవి నాకు ట్యూషన్ చెప్పడానికి వచ్చాడు. ఆ తర్వాత - అతను వచ్చేవేళకి అందంగా ముస్తాబై కూచునేదాన్ని.

లోనెక్ తెల్ల వాయిల్ పొట్టి జాకెట్, ఎర్రంచు తెల్లచీర - నో కంప్లైంట్ 'బ్రా'లు-కంటి చివర్లదాకా కాటుక - కనుబొమలకి పునుగు - సెక్స్ అప్పీల్.

నాన్న అప్పుడు వచ్చేవాడు కాదు.

రవి ముందు కూచుని పాఠం వింటూ మత్తుగానో, చిలిపిగానో, కవ్వింపుగానో అతనివైపు చూసేదాన్ని. ఒకవైపు రొమ్ము కనిపించేట్టు పమిటను విడిచేసేదాన్ని. చేతులు రెండూ బాగా దగ్గరకు చేర్చి, కాస్త ముందుకు వంగి కూచునేదాన్ని. అప్పుడు రొమ్ములు దగ్గరై ఒరుసుకుంటూ, లోనెక్ కింద నుంచి 'బ్రా'ల ఒత్తిడికి అందంగా పైకి ఉబికేవి.

రవి చూసీ చూడనట్టుగానే చూసేవాడు. అతను చెప్పే మాటల్లో తడబాటు కన్పించేది. నేను ఇదేం పట్టించుకోనట్టే కూచుని ఉండేదాన్ని.

నాకు ట్యూషన్ చెప్పడానికి వచ్చిన పది పదిహేను రోజుల తర్వాత రవి స్కూటర్ మీద వచ్చాడు.

Scanned by CamScanner

ఇప్పటి ఆడపిల్లలు ముందు అబ్బాయిని కాకుండా, అతను తెచ్చిన స్కూటర్నో, కారునో, దాని వెనక ఉన్న డబ్బునో ప్రేమిస్తారనే విషయం రవికి తెలుసు. నాకూ తెలుసు.

అతనిలో ఇంకా స్పష్టంగా కన్పించని మార్పు నాలో ఏదో నమ్మకం కల్గిస్తోంది. ఈ విషయం చెప్పినప్పుడు నాన్న నవ్వేవాడు.

"నువ్వు అందమైన దానివమ్మా! రష్యన్ రాకెట్ నీచుట్టూ ప్రదక్షిణం చేసినా, చంద్రుడి చుట్టూ ప్రదక్షిణం చేసినా ఒకటే" అనేవాడు నాన్న.

నాకు గర్వం అనిపించేది.

ఎవరూ లేనప్పుడు అద్దం ముందు నగ్నంగా నిలబడేదాన్ని. కాన్పువల్ల బిగి సడలిపోయిందేమో నని రొమ్ములు తడుముకునేదాన్ని.

రహీం జ్ఞాపకం వచ్చేవాడు.

"పిరమిడ్లు ఈజిప్టులో లేవు, నీ ఛాతీమీద ఉన్నాయి" అని రొమ్ముల మీద చూపుడు వేలితో రాణీ - రహీం అని రాసేవాడు.

కన్పించని అతని చేతుల స్పర్శ ఇప్పుడు ఒంటిమీద పాకినట్టుంది.

"ద్విపుట కటకం లాంటి నడుం, యాబ్‌స్ట్రాక్ట్ లాంటి కళ్లు" ఇట్లా ఏమిటేమిటో అనేవాడు.

నా 'బ్రా'లని ముద్దు పెట్టుకొని, నా చీరను గుండెలకు అదుముకునేవాడు. తానే స్వయంగా నాకు 'బ్రా'లు వేసి, జాకెట్ తొడిగేవాడు. "చీర కట్టడం నాకు రాదు రాణీ" అనేవాడు. చీర నేనే కట్టుకునేదాన్ని.

ఇప్పుడు చీర తీసి నగ్నంగా నిలబడితే పిచ్చెక్కి పోతున్నట్టుంది.

రవి ముందు కూడా నేనిట్లా నిలబడాలి.

కాని రవి ఎందుకో భయపడుతున్నట్టు, తను నన్ను ప్రేమిస్తున్నాడని అంటే నేనేమంటానో అనే జంకు అతనికి ఉన్నట్లు అనిపించింది నాకు.

ఒకరోజు ఏదో మాటల్లో అడిగాను.

"మీ పెళ్లెప్పుడు?"

రవి నవ్వాడు.

"నవ్వినప్పుడా?" అన్నాను నవ్వుతూ.

"ఎవరు?"

నిజంగా నేను సిగ్గుపడ్డాను.

"నా పెళ్లి విషయం ఎందుకుగాని, మీ పెళ్లి విషయం చెప్పండి" అన్నాడు.

నేను నవ్వాను. "నన్నెవరు పెళ్లి చేసుకుంటారు?" అన్నాను.

"అదేమిటి! మిమ్మల్ని చూస్తే ఎవడైనా పెళ్లి చేసుకుంటాననంటాడు".

"నన్ను చూస్తే అంటాడేమో కానీ, నేను నిజంగా వున్న స్థితిని చూస్తే అనడు".

"చేసుకునేవాడు మిమ్మల్ని గాని, మీ స్థితిని కాదుగా?"

"అందరికీ మీలాంటి అభిప్రాయాలే ఉంటాయంటారా?"

Scanned by CamScanner

అతనేం మాట్లాడలేదు. అతని మాటల్ని బట్టి చూస్తే అతని మెదడులో నా గురించి ఎటువంటి ఆలోచనలు రేగుతున్నాయో ఊహించుకోగలిగాను. కాని అతను ధైర్యం చేసి ఏదీ నన్ను అడగలేక పోతున్నాడు.

ఇట్లా నెల గడిచిపోయింది.

ఒకరోజు అతను అందమైన స్కూటర్‌తో ఇంటికి వచ్చాడు. నిజంగా అతన్ని ముద్దు పెట్టుకోవాలనిపించింది. చాలా అందంగా కనిపించాడు.

"విశేషమేమిటండీ మాస్టారూ?" అన్నాను.

"ఇవాళ నా పుట్టినరోజు".

"ఓ! హ్యాపీ బర్త్‌డే".

"థాంక్యూ.... ఇవాళ పాఠం...."

"చెప్పరు కదూ... మరి కబుర్లు చెప్పండి".

"సినిమాకు వెళ్లాలని......"

"నేనూ రానా?"

"మీరా? మీరెక్కడ వస్తార్లెండి."

"నేను రాలేననా? నాకదేం లేదు. మీరు తీసుకు వెళ్లాలే గాని నరకానికైనా వచ్చేస్తాను".

"భలేవారే! నేను నరకానికి కూడా తీసుకు వెళ్తానా మీలాంటి వాళ్లని!"

"సర్లెండి! ముందు సినిమాకు తీసుకు పదండి" అన్నాను.

రవి, "సరే" అన్నాడు. నేను బట్టలు మార్చుకు వచ్చాను.

రవి స్కూటర్ని పక్కగా తెచ్చి దాచాడు.

"అరె! మీరు స్కూటర్ తెచ్చారుగా. దానిమీద పోమా?" అన్నాను.

"బాబోయ్! రేపు కుర్రాళ్లు నన్ను కాలేజీలో బతకనివ్వరు.... సిటీ బస్సులో పోదాం".

"సరే! మీ ఇష్టం".

"మరి మీ నాన్నగారికి చెప్పారా?"

"అవసరం లేదు. తాళం వేసి, ఆ కిటికీ మూల తాళంచెవి పడేస్తే చాలు. నాన్న తీసుకుంటాడు. సినిమాకు వెళ్లానని చిన్న చీటీ రాసి టేబుల్ మీద పడేస్తే చాలు. నాన్న గాబరా పడడు".

"మీ నాన్నగారు చాలా మంచివారండీ. కూతుళ్లని అర్థం చేసుకునే తండ్రులు ఎంతమంది ఉన్నారు మనవాళ్లలో" అన్నాడు రవి.

నేనింత చనువుగా ఎందుకు ప్రవర్తిస్తున్నానో అతనికి తెలియదు.

సినిమాకు వెళ్లాం.

శ్రీ 420. అంతకుముందు చూసిందే. అయినా సర్దాగా వుంది. నర్గీస్ ఎంతో అమాయకంగా రాజ్‌కపూర్‌ని ప్రేమించడం చూసినప్పుడు నాకేమిటో అనిపించింది.

రవివైపు చూశాను. అతను తెరవైపు చూస్తున్నాడు.

అలవోకగా నాచేతిని అతని చేతిమీద వేశాను. అతను చేయి లాక్కోబోయాడు. నేను అదిమాను. అట్లాగే ఉంచేశాడు.

నా మోకాలిని అతని మోకాలికి ఆనించాను. ఆవేశం మెల్లమెల్లగా కుతకుత లాడుతోంది. అతని భుజానికి నా భుజం ఆనించాను. అన్నీ ఏమీ గమనించనట్టు చేశాను. అతను ఊరుకున్నాడు. నేను ఎక్సైట్ అయ్యాను. సినిమా హాల్లో అది అనుచితం అనుకున్నాను.

అతనికి దూరంగా జరిగాను. సినిమా అయ్యేంతవరకూ అట్లాగే కూచున్నాము. రవి ఇదేం పట్టించుకోనట్టే ఉన్నాడు. అతను అట్లా రబ్బరు బొమ్మలాగ ఉన్నందుకు అతనిమీద కోపం వచ్చింది నాకు.

ఇద్దరం ఒకే రిక్షాలో ఇంటికి వచ్చాం. వేసిన తాళం వేసినట్లే వుంది. నాన్న ఇంకా రాలేదేమో!

వెళ్లి తలుపులు తీశా. లైటు వేశా. రవి నావెంట వచ్చాడు.

"మీ నాన్నగారు రాలేదేమో!" అన్నాడు.

"వచ్చి బయటకు వెళ్లారేమో! అన్నట్టు మీరు ఇక్కడ భోజనం చేసి వెళ్లాలి" అన్నాను.

"వద్దు. వెళ్లిపోతాను" అన్నాడు రవి.

"అదేం కుదరదు. భోజనం చేయాల్సిందే" అన్నాను.

అతను ఎదురు చెప్పలేదు. కారియర్‌లో భోజనం ఉంది.

"ఇదెక్కడిది?" అన్నాడు.

"సినిమాకు వెళ్లేముందు చీటీ రాశాగా. నాన్న కారియర్ తెప్పించి వుంటాడు".

"భలే పనిచేశారు".

ఇద్దరం పక్కపక్కన కూచుని భోజనం చేశాం. అట్లా భోజనం చేయడంలో ఏదో విచిత్రమైన ఆనందం వుంది. అతనితో నాకు పెళ్లి అయినట్లుగానే ఫీల్ అయ్యాను.

భోజనం అయిపోయింది.

అతను వాలుకుర్చీలో నడుం వాల్చాడు.

ఎదురుగా చీకటి కుప్పల్లాగ ఉన్నాయి కొండలు.

ఉడుకుతున్న గుడ్డులాగ చంద్రుడు.

నన్నేదో ఆవేశం కమ్ముతున్నట్టుంది.

అతని కుర్చీ పక్కనే నిలబడ్డాను. అతని కళ్లలోకి చూస్తూ "రవిగారూ! ఇప్పుడు మీకేం అనిపిస్తోంది?" అన్నాను.

"ఏంలేదు... ఏం? మీకేం అనిపిస్తోందేమిటి?" అన్నాడు.

"చాలా హాయనిపిస్తోంది. ఇట్లాగే ఉండిపోవాలనిపిస్తోంది".

ఆవేశం ఆలోచనని చంపివేసింది.

వంగి అతని నుదుటిమీద ముద్దు పెట్టుకున్నా.

అతను టక్కున లేచి నిలబడి కోటు వేసుకోకుండానే గబగబా వెళ్లి స్కూటర్ స్టార్ట్ చేసుకు వెళ్లిపోయాడు. నాకు మతిపోయినట్లయింది. అతను ఎందుకు అట్లా వెళ్లిపోయాడో

Scanned by CamScanner

అర్థం కాలేదు.

అతనికి అవకాశం ఇచ్చాను. ఆవేశం చూపాను. ఏం జరగలేదు. ఏం జరగలేదు.

అతను వెళ్ళిపోయాడు.

రెండు రోజులు రాలేదు అతను. నాకు పిచ్చెక్కినట్లుగా వుంది.

అతని అడ్రస్ నాకు తెలియదు. నాన్నకు తెలుసు. నాన్నను అడిగితే, "అతనే వస్తాడు చూడు." అన్నాడు.

అతను రాలేదు. అతని దగ్గరినుంచి ఉత్తరం వచ్చింది.

"రాణీ గార్కి, మిమ్మల్ని బాధపెట్టి ఉంటాను. క్షమించండి.

మీరు నన్ను ప్రేమిస్తున్నారు. నాకు తెలుసు నా డబ్బుని, నా స్కూటర్‌ని, కారునీ ప్రేమించిన ఆడపిల్లలు ఉన్నారు. నేను వేసిన అందమైన డబ్బు వలలో పడి నలుగురైదుగురు అమ్మాయిలు జీవితాలు నాశనం చేసుకున్నారు. నేను ఎంతో తెలివిగా పన్నిన వలలో మీరూ అమాయికంగా అడుగు పెట్టారు. మీ అమాయికమైన ప్రేమ నాలో చాలా ఆలస్యంగా ఏదో మార్పును తెచ్చినట్టుంది.

నేను విపరీతంగా తాగుతాను. నా ఊపిరితిత్తులు పూర్తిగా చెడిపోయాయి. నేను చాలా విచ్చలవిడిగా 'తిరుగుతాను'. మీరు బహుశా, "సుఖవ్యాధులు" అనే మాట వినే వుంటారు. ఆ సుఖవ్యాధుల పాములకి నా శరీరం పుట్ట.

మీరు అందమైనవారు. అమాయకులు. మీ అందాన్ని పాడుచేయటం, మీ ఆరోగ్యాన్ని కలుషితం చేయడం, మీకు ముందున్న మంచి జీవితాన్ని నాశనం చేయడం నాకేమాత్రం ఇష్టం లేదు. క్షమించండి.

"రవి".

ఉత్తరాల్తో అంతమయ్యే కథలు చదివి నవ్వుకునేదాన్ని.

కాని ఉత్తరంతోనే ఒక మలుపు తిరిగిన జీవితం గురించి ఆలోచించినా నవ్వే వచ్చింది నాకు.

రవి రాసిన ఉత్తరం చదివి నిజంగా నవ్వుకున్నాను.

సముద్రతీరం -

ఇసుకలో అందమైన పేకమేడ -

అందులో నేను -

హోరుగాలిలాగ రహీం

కూలిపోయిన పేకమేడ -

దానిమీదనుంచి పిల్లగాలిలాగ వచ్చి వెళ్ళిపోయిన రవి.

నిజంగా నవ్వు వచ్చింది నాకు.

రవి రాసిన ఉత్తరం చించిపారేసి, రేడియో పెట్టుకు కూచున్నా.

★

(భారతి - 1966)